

بازیگر چهره به درد فیلم من نمی خورد

گفت و گو با مهدی برزکی، کارگردان فیلم «حال خوب زن»

مهدی برزکی، دانش آموخته انجمن سینمای جوان است و تا به حال فیلم‌های کوتاهی از جمله «حدود ۱۳ کیلو گرم» و «آبا» را ساخته و حالا هم با نخستین ساخته بلندش «حال خوب زن» در جشنواره حضور دارد. او از پرشمار کارگردانان فیلم اولی است که فیلمش به جشنواره راه یافته و معتقد است یکی از متفاوت‌ترین آثار این رویداد را ساخته است.

اولین تجربه فیلم بلند برایتان چطور بود؟

بعد از ۱۵ سال ساخت فیلم کوتاه داستانی و مستند، فیلم اول شرایط متفاوتی دارد و من برای این فیلم، همراهی عوامل فیلم‌های قبلی‌ام را داشتم. به خصوص کسانی که در فیلم کوتاهی که سال گذشته ساختم، حضور داشتند؛ از صدا و صحنه و تهیه‌کننده. چالش اول این بود که هم من و هم تهیه‌کننده کار، حسن کاکاوند، کار اولمان بود و مسیری که برای پروانه ساخت داشتم راه دشواری بود. دوستان سازمان سینمایی باید به ما اعتماد می‌کردند و خوشبختانه این اتفاق افتاد. این فیلم از جهتی متفاوت است که نگاهی متفاوت به زوج‌هایی دارد که دچار مشکلات زناشویی هستند. پروسه طولانی‌ای هم در مرحله پیش تولید داشتم؛ به دلیل اینکه یک درام روانشناختی قرار بود ساخته شود که آگاهی‌بخش و امیددهنده باشد؛ به همین دلیل با مشاوران خانواده و درمان‌گران جنسی صحبت کردیم و

مشاوره گرفتیم. فیلم بدون اینکه بخواهد خط قرمزها را رد

کند، از این مشکلات نشانه‌هایی ارائه می‌دهد تا زمانی

که صلح و آرامش بین این زن و شوهر برقرار شود.

یکی دیگر از ایده‌هایی که به کار بردیم تا برای

فیلم مشکلی به وجود نیاید و بتوانیم حرفمان

را برزنیم این بود که فیلم را به فضای دامپزشکی

بردیم. شخصیت زن دامپزشک و همسرش دکتر

داروساز است. به این طریق ترومای زن و چالشی

که با آن مواجه است، مطرح شده؛ ما در فیلم ارتباط

او با گذشته‌اش و عبور از ترسش را با اسبی که در حال

درمان آن است، نمایش دادیم؛ ضمن اینکه این اسب کار کرد

دراماتیکی دارد. حتی زایمان طبیعی اسب را تصویربرداری کردیم. این

کارها با توجه به اینکه فیلم مستقل و بدون حمایت هیچ ارگانی ساخته شده،

سخت بود؛ بسیاری از دوستان کمک کردند تا فیلم تولید شود.

با وجود این محدودیت‌های فراوان توانسته‌اید آنچه را که

می‌خواستید، به تماشاگر منتقل کنید؟

به‌نظرم توانسته‌ایم این کار را انجام دهیم. فکر می‌کنم مخاطب آنقدر باهوش

است که مثل پازل همه چیز را کنار هم می‌گذارد و آنچه را باید دریافت کند،

کشف می‌کند. مسئله بعدی دقیق شدن در لایه‌های درونی شخصیت‌هاست.

به‌نظرم این اتفاق در فیلم رخ داده است و تا مخاطب فیلم را ندیده باشد،

نمی‌شود قضاوتی داشت.

وقتی سراغ چنین موضوعی رفتید، از اینکه اصلاً نتوانید

آن را بسازید، نترسیدید؟

چرا، ولی بین من و تهیه‌کننده اعتماد متقابل وجود داشت. طرح اولیه فیلمنامه را در یک مستند کار کرده و تحقیق درباره این موضوع را به شکل میدانی انجام داده بودم؛ بنابراین بخشی از فیلمنامه در تحقیق و پژوهش‌ها نوشته شد. بعد از آن یک پروسه ۲ساله را طی کرد تا به این نقطه‌ای که هست، رسید. شاید در وهله اول جسارت آن برای من و تهیه‌کننده وجود نداشت، اما فکر می‌کنم «حال خوب زن» یکی از متفاوت‌ترین فیلم‌های جشنواره است. بسیاری از خانم‌ها در جامعه مشکلی مثل مشکل شخصیت اصلی این فیلم دارند و امکان بیان آن را ندارند. در این فیلم درباره آن صحبت می‌شود و جسارت صحبت کردن درباره آن ممکن است در تماشاگرانی که همین مشکل را دارند، ایجاد شود و به جای اینکه طلاق بگیرند، درمان کنند و در کنار هم بمانند. ما سکانس‌هایی داریم که تعجب کردیم که حذف نشد، اما هیچ حذفیاتی نداشتیم.

تصویربرداری از چه زمانی شروع شد؟

فیلمبرداری ما در چند بخش انجام شد؛ یکی بخش

مستند که در زمان جنگ ۱۲ روزه بود و بعد دیگر

امکان کار نداشتیم تا اواخر تابستان که همزمان

فیلمبرداری می‌کردیم تا پروانه ساخت آماده شود.

تمرین‌های به‌شدت زیادی برای بازیگران داشتیم.

به‌نظر من بسیار سخت است که مهتاب ثروتی

بازیگر نقش اصلی زن در جشنواره دیده نشود.

از بازیگران گفتید. در فیلم از بازیگر

چهره استفاده نکرده‌اید. انتخاب بازیگران اصلاً

چطور انجام شد؟

بازیگر چهره نداریم؛ برای اینکه اصلاً قرار نبود داشته باشیم. هرچند با

بعضی از بازیگران گفت‌وگوهایی کردیم. ولی برای داشتن بازیگران چهره یا

باید پول زیادی داشته باشید یا ارتباطات قوی؛ ضمن اینکه سخت اعتماد

می‌کنند. ولی من برای بازیگر خیلی زیاد وقت می‌گذارم؛ چون معتقدم اگر

بازیگر درست باشد، مخاطب هم ارتباط برقرار می‌کند. ما بازیگران زیادی

دیدیم تا بتوانیم این ترکیب را بچینیم.

جلساتی گذاشتیم و بالاخره به خانم ثروتی رسیدیم. او می‌توانست در بازی

سکوت و نگاه و باورپذیری نقش موفق باشد. علی‌مرادی، بازیگر مقابل او هم

می‌توانست نقش یک همسر همراه را برای گذر از این بحران داشته باشد.

نمی‌خواستیم بازیگرانی داشته باشیم که تماشاگر از قبل نسبت به آنها پیشینه

داشته باشد و آنها را با بازی‌های قبلی مقایسه کند. می‌خواستیم یک دنیای

جدید ایجاد کنیم.

نمی‌توانستیم نسبت به جنگ ۱۲ روزه بی‌تفاوت باشیم

تهیه‌کننده فیلم «رقص باد» با اشاره به قصه این فیلم بیان کرد که او و تیمش نتوانستند نسبت به جنگ ۱۲ روزه در فیلم‌شان بی‌تفاوت باشند.

نشست خبری فیلم سینمایی «رقص باد» به کارگردانی سیدجواد حسینی از آثار حاضر در چهل و چهارمین جشنواره ملی فیلم فجر پنجشنبه ۱۶ بهمن‌ماه در پردیس ملت با حضور عوامل این فیلم و با اجرای سونیا پوریامین برگزار شد.

حسینی کارگردان فیلم در ابتدا درباره فضای فیلمسازی در سینمای ایران عنوان کرد: چندسالی است که در سینمای ایران همه فیلم‌اولی‌ها یا باید کم‌دی بسازند یا فضای فیلمشان پایین شهری باشد و با بارقه‌های سیاسی داشته باشد. من تصمیم گرفتم سمت ژانری بروم که در سینمای ما کمتر دیده شده و به همین جهت سمت رئالیسم جادویی در این فیلم رفتم.

ابوالفضل صفری تهیه‌کننده نیز در سخنانی بیان کرد: بحث اعتماد به این پروژه از همکاری ۱۵ ساله من و جواد حسینی بیرون می‌آید. او برنامه‌ریز و دستیار کارگردان در سریال «الگوریتم» بود که قرار شد اگر از پس آن سریال سربلند بیرون آمد این فیلم را با هم بسازیم.

وی اضافه کرد: هر آنچه تصویر شده بیشتر تلاش کارگردان بوده و هر چه پیام بوده نگاه من و افشین میرباقری بوده است. کارگردان نیز درباره فیلم توضیح داد: این فیلم با بودجه شخصی ساخته شده است، ایده همزمانی جنگ با قصه دختر بوس برای ما جذاب بود و تصمیم گرفتیم آن را با هزینه شخصی کار کنیم.

صفری نیز گفت: قرار ما برای ساخت ایده اولیه بازگشت پدر و یک کهن الگوی پدر قهرمان بود. همزمان که جلورفتیم جنگ پیش آمد و داستان پدری که به زندگی بازمی‌گردد و کارهای نکرده‌اش را انجام می‌دهد.

جنگ که پیش آمد، فکر کردیم که نمی‌شود بدون واکنش به جنگ ۱۲ روزه فیلم را تولید کنیم و به همین جهت جنگ بعداً اضافه شد و به این ترتیب شخصیت فیلم زمان جنگ رفته و حالا دوباره در زمان جنگ برگشته است.

وی اضافه کرد: خالق یک اثر هنری نمی‌تواند به اتفاقات روز جامعه بی‌تفاوت باشد. این تهیه‌کننده درباره کمک ارگان‌ها تصریح کرد: ما از ارگانی کمک نگرفتیم چون «موقعیت مهدی» را هم آن زمان به فارابی دادیم و قبول نکردند.

صفری در ادامه یادآور شد: ما فیلمی را بر مبنای خیال ساختیم. در تصویر هم به این فضای خیال‌انگیز نیاز داشتیم و به همین دلیل به جنوب رفتیم.

حامد بخشان‌فر طراح صحنه نیز درباره فضاسازی در فیلم عنوان کرد: قرارمان بر این بود که یک فضای مینی‌مال در فیلم حاکم باشد. سعی کردیم رنگ‌ها به چشم نخورد، مینی‌مال باشد و ساده برگزار کنیم.

روزنامه چهل و چهارمین جشنواره بین‌المللی فیلم فجر

44nd
FAJR INTERNATIONAL
FILM FESTIVAL
جمعه ۱۷ بهمن ۱۴۰۳ - شماره ۷